

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

Fald i to Tilfælde, som man kan huske, har der været stillet Sikkerhed paa anden Maade end ved Bankgaranti, og der maa altsaa have foreligget særlige Forhold eller en mindre god Fremstilling af Sagen, siden det i det Tilfælde, det ærede Medlem nævnte, ikke har været muligt at faa en Ordning paa anden Vis end ved den saakaldte Bankgaranti. I den Udstrækning, som Sagen i øvrigt giver Anledning til, skal jeg videre beskæftige mig med Sikkerhedsstillelsen efter Samraad med Finansministeren, som jo egentlig er den, der stiller Krav med Hensyn til, hvorledes Statens Pant skal sikres, men jeg har dog villet give denne Oplysning, fordi det af det ærede Medlem Hr. Hendriksens Fremstilling syntes at fremgaa, at der i Administrationen var en vis Stivhed og Ubevægelighed i dette Forhold, hvad der efter de Meddelelser, jeg har faaet, dog ikke synes at være fuldkommen rigtigt.

Hendriksen: Jeg vil gerne i Anledning af de Bemærkninger, den højtærede Minister for Søfart og Fiskeri nu fremsatte, fastholde den Fremstilling, jeg gav ved Sagens første Behandling af det Tilfælde, jeg omtalte. Den paagældende Træskibsbygger henvendte sig til mig personlig og sagde til mig at han ikke kunde faa det omhandlede Laan, medmindre han stillede en Bankgaranti. Jeg sagde da til ham, at han skulde gaa over til Fiskeridirektøren og sige, at han kunde faa mit Firmas Garanti til Sikkerhed for Laanet, men at jeg i øvrigt var villig til at stille Bankgaranti, hvis dette Krav med Bestemthed blev fastholdt af det høje Ministerium. Manden kom tilbage og sagde, at Bankgaranti skulde stilles, man kunde kun tage Bankgaranti som Sikkerhed, det var underordnet, hvilken Bank der stillede denne Garanti, men det *skulde være* en Bankgaranti. Det synes ogsaa at bestyrkes af de Bemærkninger, der ledsager det foreliggende Lovforslag, hvori der udtrykkelig staaer, at man som Sikkerhedsstillelse kræver Bankgaranti; der staaer ikke i Bemærkningerne, at man kan tænke sig, at Sikkerheden bliver givet paa nogen anden Maade. Jeg nævnte ikke i min Tale ved første Behandling, at der i dette Tilfælde var blevet tilbudt at stille realisable Værdipapirer som Sikkerhed, men jeg sagde, at en saadan Form for Sikkerhedsstillelse dog maatte siges at være tilfredsstillende, og at man ogsaa havde været villig til at stille saadan Sikkerhed i det foreliggende Til-

fælde, men dette Spørgsmaal kom selvfølgelig slet ikke til at ligge for, naar Fiskeridirektøren overfor den paagældende Træskibsbygger, der er en overmaade paalidelig og tilforladelig Mand, bestemte havede, at den eneste Form for Sikkerhedsstillelse, man vilde tage, var Bankgaranti.

Men i øvrigt glæder jeg mig naturligvis over af den højtærede Ministers Udtalelser at erfare, at der ogsaa har foreligget andre Tilfælde, hvor man har accepteret anden Sikkerhed, og jeg forstaaer paa den højtærede Minister, at man indenfor Administrationen er villig til i forekommende Tilfælde ogsaa i Fremtiden at overveje Muligheden af at acceptere en anden Sikkerhedsstillelse end Bankgaranti. Og det var netop af Hensyn hertil, jeg fremdrog det omhandlede Tilfælde, samt for øvrigt ogsaa af Hensyn til Stempelspørgsmaalet, som jo nu har fundet eller forhaabentlig om faa Minutter vil finde en tilfredsstillende Løsning gennem Vedtagelsen af det foreliggende Lovforslag.

Ministeren for Søfart og Fiskeri (Stavning): Ja, jeg betvivler naturligvis ikke i mindste Maade Rigtigheden af den Fremstilling, det ærede Medlem Hr. Hendriksen her giver. Men det er jo ikke det ærede Medlem, der har forhandlet med Fiskeridirektøren, men Trediemand, og der kan jo altid paa Vejen mellem Udgangspunktet og Endemaalet opstaa Misforstaaelser eller blive givet Referater, der ikke fuldt ud kan holde, naar det kommer til Stykket. I hvert Fald maa jeg fremhæve, at Fiskeridirektøren aldeles kategorisk erklærer, at der ikke under denne Forhandling under nogen Form er givet ham et Indtryk af, at der lagdes Vægt paa, at Sagen ordnedes ved privat Sikkerhedsstillelse. Og det er aldeles ikke saadan, at han staaer i noget daarligt Forhold til den paagældende Skibsbygger, tværtimod, denne er en Mand, vi har haft meget at gøre med, og som han mener at staa i det allerbedste Forhold til, saa der ikke var Anledning for ham til ikke at fremhæve Ønsket om en anden Ordning og belægge det med gode Grunde, hvis han havde haft et saadant Ønske. Men det er jo muligt, at Spørgsmaalet kun har foreligget som en løst henkastet Bemærkning om, at han kunde faa et Firmas Garanti, og heroverfor siger man i Administrationen, at dette tør man i al Almindelighed ikke indlade sig paa, thi det vilde jo forudsætte, at Fiskeridirektoratet eller Finansministeriet skulde have ligefrem en Bankordning, saa de var i Stand til at skønne over de Fir-